

NIEUDZIELNY (1) *ai*

N sg m nieudzi(e)lny.

Sł stp brak, Cn s.v. niespolny, Linde XVII w.

Który nikomu nie może być udzielony albo nadany; incommunicabilis Mącz, Cn: Incommunicabilis, in Bibliis tantum, Nievdzielny Mącz 168a [Cf: incommunicabile nomen Vulg Sap 14/21; niepołączniſthe (a nie poſpolithe) imię Leop; imię/ które żadnéy rzeczy niéma bydź przywłaſzczoné WujBib].

Synonimy: niepospolity, niespolny, niespołącznisty.

Cf **UDZIELNY**

KK